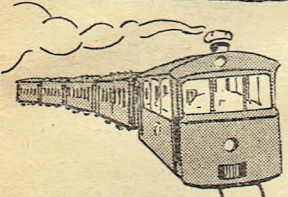
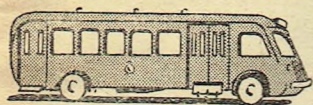
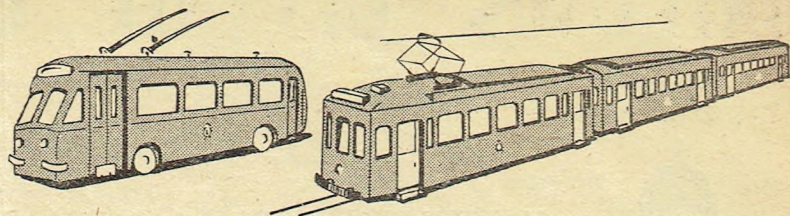

ONZE

B UURTSPOORWEGEN

Nr 1 - Februari 1946

Periodiek tijdschrift voor het Personeel van de N.M.V.B.

Redactie : Brussel, Wetenschapstraat, 14

AAN ONZE LEZERS

Drie maanden na den dag der bevrijding zag een klein blad het licht. Zijn titel « TRAIT D'UNION » beantwoordde wel aan het doel, dat zijn stichters beoogden, d. i. aan de gemobiliseerden der N.M.V.B., in Ierland zoowel als in Duitschland, wat nieuws te brengen over hun werkkring. Het was een bladje, dat het contact zocht te behouden tusschen de afwezigen en de buurtspoorwegkameraden.

« TRAIT D'UNION » had succes. Hoe kon het anders. Maar... het bladje, beperkt in zijn uitgave, bleef aan eenige bevoorrechten voorbehouden; menige klacht kwam een grootere verspreiding eischen.

Beheerraad en Algemeene Directie, in hun waakzaamheid over het lot van al degenen die werken voor den bloei der maatschappij, hadden onmiddellijk begrepen, dat er hier iets te doen was. De vraagstukken betreffende de vorming en de organisatie, de technische verbeteringen en vakkennis zouden langs dezen weg best ingang vinden bij allen.

Daarbij mocht de sociale vooruitgang niet achterwege blijven.

Beheerraad en Algemeene Directie besloten dan ook eensgezind een documentair tijdschrift in het leven te roepen en te verspreiden onder al degenen, die tot de N.M.V.B.-familie behooren. De afgevaardigden van de nationale paritaire commissie, op de hoogte gebracht van deze inzichten, deelden het enthousiasme van het beheer der maatschappij, en twijfelden niet aan het succes van zulk tijdschrift. En meteen ontstond de eendracht, die macht baart. « TRAIT D'UNION » ruimde de plaats voor « Onze Buurtspoorwegen ».

« ONZE BUURTSPOORWEGEN » ... dat was wel de titel dien allen verwachtten. Wat al inspanningen, wat al vakkennis, wat al vooruitgang, wat sympathie worden ons hierdoor weer voor den geest gebracht. En zoo

nam het eerste documentair tijdschrift van de buurtspoorwegen zijn plaats in de pers.

Zijn reden van bestaan? Zijn programma? Zijn doel? Spreken over de N.M.V.B., over haar stichting, haar strijd door de jaren heen, haar evolutie, haar bloei. Spreken over de beste harer kinderen, over hun moeilijkheden, hun streven en hun werken — wat a lessen zij er nie te trekken uit zooveel burgerdeugden.

Spreken over ons werk als tramman, over wat de ondervinding van anderen ons leert, want het leven is te kort om zelf alles uit en door zijn eigen te leeren.

Spreken over ons dagelijksch werk, hoe het te doen met de meeste zekerheid, hoe blijheid in het werk te scheppen.

Lief en leed moeten er bij te pas komen, want « ONZE BUURTSPOORWEGEN » moet wel ONS blad zijn, en daarom moeten de sociale kwesties op den voorgrond geplaatst worden. « ONZE BUURTSPOORWEGEN » wil uitsluitend opvoedend, leerrijk en documentair zijn — een tijdschrift nuttig voor allen — het tijdschrift van allen.

MANNEN, UW TIJDSCHRIFT REKENT OP U. Door UWE medewerking zal zijn welslagen verzekerd zijn. Alle bijdragen, zoo groote als kleine, worden met dank aangenomen. Geen valsche schaamte; wij zijn allen werkers, weze het dan ook op verschillende peilen, maar elke trap heeft zijn interesse en op elken trap zijn er mannen die de behoefte gevoelen te zeggen wat zij denken, kenbaar te maken wat zij vonden, mede te deelen wat zij als beter beschouwen. Gebruik daarvoor Uw tijdschrift.

TRAMMANNEN !

allen samen aan het werk en gij zult fier zijn over

« ONZE BUURTSPOORWEGEN ».

Het Redactiecomité.

NIEUWS uit de BUURTSPOORWEGEN

BRUSSEL

14, WETENSCHAPSTRAAT.

De uitzonderlijke weersgesteldheid heeft grootelijks den vooruitgang der werken vergemakkelijkt. Sedert einde December ll. werd begonnen met het aanbrennen der bekleedingsstenen van het achtergebouw. Het is vanzelfsprekend een succes. Het vriesweer

is er nu tusschen gekomen, maar toch wordt er nog gewerkt.

Met een zekere vertraging melden wij het vertrek van den H. Tollet, hoofdinspecteur, die gedurende lange jaren den dienst voor toezicht op de uitgaven en ontvangsten leidde, alsook den dienst der controle op de autobussen ten tijde der HH. Latour, Belva en Schoofs.

In denzelfden dienst heeft Jef de Leener een verre verplaatsing naar... Maaseik ondernomen, om er in het huwelijksbootje te stappen.

Terug uit het leger, heeft Alfons Vanoppens zijn plaats in de Algemeene Inspectie ingenomen en Van Bellegem, terug in den Dienst der Domeinen, heeft zijn collega's verbaasd door zijn kundigheden in zake wederafstand.

Ook Housiaux is in den Financedienst teruggekeerd en Jean Scholts heeft zijn plaats van kamerbewaarder terug ingenomen.

Joseph Versluys, uit den Dienst der Verzekeringen, heeft het XIe Fusiliers vervoegd.

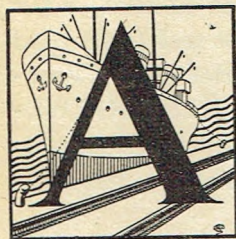
OOSTSTRAAT.

Bij de «verbannen» van de Ooststraat moeten wij kennis maken met vier nieuwe bedienden. Eerst en vooral bij den H. Destree, Mevr. Robe, met den symbolischen voornaam. Bij den H. Vermeire, den H. Spirlet François, technicus, René Maryn wordt adjunct van den H. Roulet te Bergen. Mej. Jacqueline Hubert komt in den dienst van den H. Grégoire.

De blijde terugkomst van Van Overstraeten, teekenaar, weze hier ook gemeld.

Wij verkondigen aan de buurtspoorwereld dat Fontaine soldaat der Vereenigde Naties geworden is.

Beersel heeft bevlagd!

ANTWERPEN

Na ruim twee jaar ziekte, overleed op 16 December 1945, de H. Geenen, dienstoverste van groep Antwerpen. Slechts 62 jaar oud, heeft hij de vrucht van 40 jaren dienst niet mogen plukken. Hij was een geziene figuur en werd ook in andere groepen gewaardeerd als voorzitter van den landsbond der mutualiteiten. De plechtige lijk-

dienst werd talrijk bijgewoond. Ook vele op rustgestelden hadden er aan gehouden hem een laatsten groet te brengen.

In Heist-op-den-Berg heeft de H. Schoeters, dienstoverste, de 65 jaar bereikt. Hij is op rust gegaan na 44 jaren dienst. Hij begon in 1902 als bediende bij de Kempische stoomtram op de lijn Mechelen-Itegem-Westerloo-Geel. In 1907 werd hij dienstoverste genoemd en in 1920 werd de Kempische Maatschappij door de N. M. V. B. overgenomen. Hij is altijd in Heist-op-den-Berg gebleven.

De H. K. Baeten, bediende en zoon van onzen dienstoverste C. Baeten, vindt de levensruimte bij onze N. M. V. B. te eng. Daarom verkoos hij de koloniale loopbaan in staatsdienst. Hij zal eerlang naar Congo afreizen. Wij wenschen hem alle heil.

Een zeker aantal agenten die in het examen van controleur geslaagd zijn, werden als « stagedoende » aangenomen. Een nogal ingewikkeld vraagstuk gaat zich nochtans stellen, want het zijn de verst afgelegde stations die het grootste aantal geslaagde kandidaten geleverd hebben.

LIMBURG

De laatste maanden is er beslist roering gekomen in het vroeger zoo stille Limburg. Dank zij het onverpoosd streven van enkele voormannen, kwam er een toonnelleven tot stand dat zeer intens schijnt te zullen worden.

Tongeren stak het vuur aan de lont en voerde o. m. reeds op : « De Mooie Dactylo » en « Priestereed ». De H. JADOT Armand, controleur, zorgt dat alles op wieltjes loopt. Waar de geest van ontspanning gepaard gaat met een liefdadig doel, namelijk het ondersteunen van de zieke agenten, verdient deze bedrijvigheid zeker onze gelukwenschen en aanmoediging.

Hasselt, de hoofdstad van de provincie en zetel van het bestuur der groep Luik-Limburg, mocht zich natuurlijk niet den loef laten afsteken door Tongeren, al is deze laatste ook de oudste stad van België. Enkele agenten en bijzonder de HH. GHYSEN Henri, dienstoverste, ILSSEN Jan, bediende, THONNON Louis, bediende, AUWERX Robert, ontvanger en GIOTS Baltus, paswerker, spanden zich voor den wagen en deze « moest rollen », want in zake liefhebberstoonel hebben Henri, Jan en consoorten hunne sporen reeds verdiend. Een pittige revue in Hasseltsch dialect en handelende over de oorlogsbalevenissen werd door troep Hasselt in verscheidene stelplaatsen voor het voetlicht gebracht. In de maand December j.l. werd eveneens in meerdere stelplaatsen door een kindertroep « Sneeuw witje » met succes opgevoerd. Niet alleen de jeugdige acteurs en actrices (allen kinderen van agenten) dienen gelukgewenscht om hun mooie prestatie, doch ook de reeds vernoemde HH. ILSSEN Jan en AUWERX Robert, benevens de juffrouw HENDRIX Jeanne, bediende. Deze drie agenten hebben zich bijzonder ingespannen en hun werk « achter de schermen » was allicht zwaarder dan dit van de jonge acteurs en actrices.

En ten slotte mogen wij onze harmonie niet vergeten. Deze trad reeds een paar malen in 't openbaar op onder de verdienstelijke leiding van haren dirigent VANDEUR Gerard, bediende te Hasselt. Wanneer zal zij ons eens vergasten op een kunstconcert?

Na maandenlange palabers voor het bekomen van paspoort, visa's en tutti-quantum is onze zeer actieve eerstaanwezende ingenieur, de H. VAN LIERDE, er dan toe eindelijk in gelukt in een supervliegende vesting (zonder atoombommen natuurlijk) het Kanaal over te vliegen om in Engeland autobussen te koopen.

De H. VAN LIERDE beweegt hemel en aarde om zijn N. A. V., autobusdiensten in stand te houden, doch het schijnt dat hij niet steeds de gewenschte medewerking ontvangt. « En toch schijnt de zon ! » beweert de heer van Lierde met zija onverwoestbaar optimisme.

LEUVEN

De voetbalploeg der tramwaymannen van Leuven heeft op Zaterdag 15 December ll. een overtuigende overwinning behaald op de voetbalploeg der Politie van Leuven.

De uitslag was 2—1 en zoo hebben de tramwaymannen het interclubkampioenschap van het « Handelsverbond » met klank gewonnen.

Deze belangrijke overwinning werd met glans en geestdrift gevierd door het inrichten van een welgeslaagden dansavond, die een geweldig succes boekte.

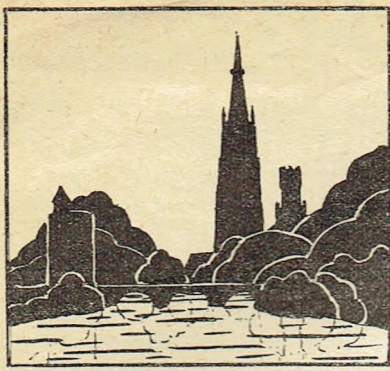
Bravo aan den inrichter H. DELVAUX, stationoverste.

De leergangen, die hier regelmatig bijgevoegd zullen worden, zijn voor U geschreven.

Bewaar ze zorgvuldig na ze gelezen te hebben. Zij bevatten een eerste klasse documentatie.

Het is een groote fout van den mensch, te denken dat zijn opvoeding volledig is.

In dit nummer zult U het eerste deel van onzen leergang vinden.

VLAANDEREN

Tijdens het dienstjaar 1945 deden zich menigvuldige wijzigingen voor in het kader der bedienden.

Ingenieur COSYNS L. werd op 1 Januari 1945 gehecht aan het Centraal Beheer te Brussel, in vervanging van H. VAN LUL, geroepen tot den hoogen graad van Inspecteur-Generaal.

De H. COSYNS bracht eenige jaren door in de werkhuizen — eerst te Diksmuide, later te Destelbergen. Hij ging dan over naar Wegen en Werken en dan nog, wanneer de N. M. V. B. haar eigen verzekeraarster werd, wist hij den dienst van de verzekeringen te organiseren.

Wel voorbereid staat hem een schoone toekomst te wachten.

Op 1 Juni 1945 werd H. Henri ROLAND, van den Dienst « Wegen en Werken », geroepen om bij den dienst der Algemeene Inspectie te Brussel een stage te volbrengen tot voorbereiding van organisatie-monteur.

H. Robert VAN CAILLIE, werd aangewezen om als controleur bij het Centraal Beheer te fungeren.

De beste wenschen tot wellukken in hun vooruitgang vergezellen beide sympathieke collega's op hun reis naar een nieuwe toekomst. Een spreekwoord zegt : « Hoe dichter bij de zon... ».

De HH. Em. COSYNS, dienstoverste, HOEVELINCK Henri en VAN LOYE Honoré der boekhouding te Destelbergen, werden op pensioen geplaatst na 41 jaren ononderbroken dienst.

Mogen zij nog lange jaren van een welverdiende rust genieten.

Enkele bedienden verlieten de Maatschappij :

Mvr. Ritta JURDAN-DE WAELE, dactylo, dienst van het secretariaat, werd na 6 jaren huwelijk door de omstandigheden verplicht uiteindelijk het opgelegd gebod na te leven : « Haar echtgenoot volgen », wiens levensloop een verandering van woonplaats vergde.

Gehoorzaam doch langzaam ging ze heen, met een droevigen blik voor het midden waarin zij 15 jaren lang verbleef.

De H. JANSSENS Alfred, bediende « Wegen en Werken », nam ontslag om vol moed en geestdrift hogere studies aan te vatten.

De H. CUMPS René, klerk te Assebroek, voelde zich aangetrokken door den luister der « hommes d'affaires ».

Ieder huisje heeft zijn kruisje. De besten verlaten ons :

H. FERLEU Jozef, boekhouder 1e klas — dienst « Wegen en Werken » — overleed op 3 April 1945, na 43 jaren dienst.

H. VAN AVERMAET Jozef, bediende van het werkhuis Destelbergen, overleed op 20 Augustus 1945, na 24 jaren dienst, en

H. BORIES Polydoor, stelplaatsoverste 1e klas te Ieper, overleed op 21 September 1945, na 36 jaren dienst.

Diep betreuren wij het verdwijnen dezer waardevolle werkmakkers en wij behouden van hen een blijvende herinnering.

Aan eervolle onderscheidingen werd onze groep ruimschoots bedacht.

H. Directeur JACOBS, tot Commandeur in de Kroonorde bevorderd, werd door een spontaan grootsch huldebetoon vanwege zijn verzameld personeel verrast. De oprechtheid en de diepte der wederzijdsche gevoelens, die bij deze gelegenheid tot uiting kwamen, waren een gelukkige manifestatie.

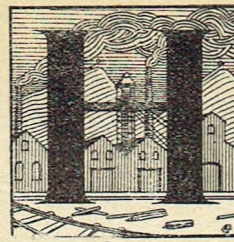
Wat toch de gelegenheid baren kan!

De HH. e. a. ingenieurs VAN MELKEBEKE en HOENS werden benoemd tot Ridder in de Leopoldsoorde.

Hartelijke gelukwenschen werden hun toegestuurd.

De H. VERBEKE F., dienstoverste te Brugge, gaat over naar het Centraal Beheer te Brussel. Zijn verdiensten werden in een afscheidsgroet, vanwege het gansche personeel der stelplaats Assebroek, op een bijzondere en zelfs dichterlijke wijze gehuldigd. De geest van Gezelle leeft er nog!

H. VAN RIJCKEGEM U., bewegingsoverste en handelsagent te Destelbergen, neemt de verantwoordelijkheden over van den Heer Verbeke. Een erfenis, zwaar aan verplichtingen, om het plechtig te zeggen. Hij heeft echter zijn sporen reeds verdiend en dat ze niet rap roesten, bewijst de afscheidsgroet vanwege zijn oud-ondergeschikten der beweging.

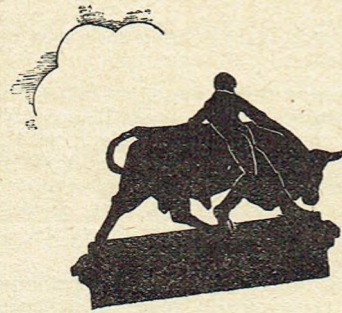
ENEGOUWEN

De tooneelgroep van het personeel der buurtspoorwegen te Charleroi heeft op Zaterdag 12 Januari 1946, te Marcinelle het blijspel :

**AMOUR,
QUAND TU NOUS TIENS**
van R. Coolis en M. Hennequin.

opgevoerd.

De vertoening was puik. Ieder speler vertolkte op schitterende wijze zijn rol onder de flinke leiding van den H. Léon Gillain.

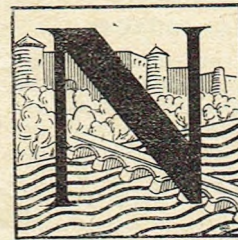

LUIK

Het Luiksche liet ook van zich hooren en op de hoogten van St-Gilles hernam de bedrijvigheid bij de N.M.V.B na een maandenlange staking. Deze werkloosheid werd door Juf. Jenotte (bureel der ontvangsten) en door H. Dyckmans (teekenbureel) benuttigd om in het huwelijksbootje te treden. Onze beste gelukwens-

schen aan het jonge paar.

Drie onzer agenten, ieder met meer dan veertig jaar dienst, zullen op 1 Februari den dienst verlaten om op rust te gaan. Het zijn H. Winandy en de toezieners Rombaux en Delaive. Wij hopen dat zij nog lang van deze rust zullen genieten en dat wij nog dikwijls het genoegen zullen hebben hen in de gezellige atmosfeer van het lokaal der « Amicale » te ontmoeten.

AMEN

Uit de Brusselschestraat bereikt ons het nieuws dat de heer Charbotier op rust gegaan is. Geen bediende uit het Luxemburgsche is er, of hij heeft de lange magere gestalte van den heer Charbotier gekend. Deze laatste heeft een lange loopbaan bij het buurtspoor beëindigd in de hoedanigheid van dienstoverste te Bouillon.

Er wordt ons ook kennis gegeven van de verloving van Mej. Suzanne Stas (bureau van den H. Delneste), maar misschien zal het sacramentele jawoord, wanneer deze lijnen zullen verschijnen, reeds uitgesproken zijn!

En nu komt de sport aan de beurt! Een sportkring werd gesticht met als

Voorzitter : BRANDT, Camille.
Schatbewaarder : DESPONTIN.
Commissaris : BRANDT, Marcel.
Secretaris : MONTELLIER.
Technisch raadgever : WAFFLARD, Louis.

De voetbalploeg werd samengesteld uit ontvangers, baanwerkers, beambten en mannen uit de werkhuizen!

De oefenmatch was een fraai succes : Buurtspoorwegen-Namen-Belastingen : 6—1. Voor de fiscalen was het waarlijk... een « ver-wittiging »! De ploeg stelt zich in lijn in de ambachtelijke kampioenschappen van het Naamsche, die op 22 December ll. met 14 ingeschreven ploegen een aanvang heeft genomen.

Op 10 Januari ll. werd een groot galafeest in het « Théâtre Royal » te Namen, ten bate der geteisterden der Ardennen, ingericht.

Een jaar na den aanval van von Rundstedt zijn er nog talrijke leden van ons personeel, die in een hachelijke situatie verkeerden : zij wonen in koude barakken of in kelders, zonder electriciteit en soms zonder water. In het algemeen zijn 60 t. h. der leden van het personeel geteisterd en hebben bijna alles verloren.

Wij hebben geen inschrijvingslijst opgemaakt; wij laten U alleenlijk weten dat « L'Amicale des appointés — Groupe de Namur » een postcheckrekening heeft, onder nr. 389.905.

EEN NIEUWE GRAAD

ORGANISATIEMONITEUR

« Alweer een nieuwe graad » — « Alweer een nieuwe functie » — « Waartoe moet dat alles dienen? » — hoorden wij onlangs vragen.

Hierop zal een woordje uitleg over den nieuwen organisatiedienst en zijn reden van bestaan als antwoord dienen.

Hoe overbodig het ook moge blijken, de noodzakelijkheid van zijn stichting te bewijzen, achten wij het nuttig de beweegredenen op te geven, die er toe gebracht hebben dezen dienst in het leven te roepen.

Wij zijn overtuigd hierdoor sommige misverstanden en ongunstige geestesstemmingen te doen wegvallen.

1. Buiten het materiele en technische werk, vergt het beheer van een onderneming een belangrijke administratieve taak. Deze laatste wordt verdeeld tusschen een groot aantal diensten. De inrichting van deze diensten vergt een rationeele werkwijze. Daar is de rol van de organisatie. Zij moet aan de gebreken van een empirisch stelsel verhelpen en de middelen opzoeken die het best geschikt zijn om met zekerheid en ook op doeltreffende wijze de verwachte uitslagen te bekomen.

Het personeel heeft weliswaar te allen tijde zekere principes toegepast die met wetenschappelijke verwant zijn, maar dit gebeurde altijd onbewust. Het personeel moet zich thans rekenschap geven dat er een breed verschil bestaat tusschen de wel of niet bewuste toepassing van een wet.

Alhoewel de ondervinding op gebied van organisatie een groote rol speelt, leggen wij nochtans den nadruk op het feit dat een goed opgevatte organisatie op wetenschappelijke basissen moet berusten. Deze kan alleen door studie bekomen worden. 't Is deze vorming welke de organisatiemoniteurs in de toekomst moeten verkrijgen.

2. De bezwaren, veroorzaakt door het gemis aan coordinatie tusschen de diensten, werden anderdeels dikwijls op het voorplan gebracht. Iedereen weet zulks en iedereen brengt er kritiek over uit, maar niemand lukt er in, aan dezen toestand te verhelpen.

De reden hiervan is eenvoudig. Het hoofd van een dienst kent heel goed de werking van *zijn* departement, maar is onkundig, tenminste voor wat de modaliteiten van toepassing betreft, van deze van de aangrenzende diensten. Hij heeft geen algemeen overzicht van de activiteit van gansch de onderneming. Hoe zou hij dan ook in het domein van de coordinatie een bedrijvigheid kunnen uitoefenen, die een breeder zicht vergt en die hooger staat dan zijn

gewone dagelijksche bezigheden. Wie zou er beter geschikt zijn om zulk een taak te vervullen dan de organisatiemoniteurs, daartoe speciaal voorbereid, en die met de aan te wenden werkmethodes vertrouwd werden gemaakt.

3. Een onderneming, die vóór 10 jaar goed georganiseerd was, beantwoordt heden niet meer aan de vereischten van de moderne werkwijzen. Organisatie is een voortdurend aanpassingswerk. De wereld ondergaat een bestendige evolutie.

De cristallisatie van de werkvoorwaarden zou een achteruitgang beteekenen. Men moet zich voortdurend aanpassen en gedurig streven naar een verbetering van de levensvoorwaarden van den mensch. Waarom zich tegen den vooruitgang verzetten — men moet integendeel met zijn tijd meegaan; maar... daarom moet men over vrijen tijd beschikken en deze juist ontbreekt aan het hoofd van een zaak. Daarvoor is er niet alleen initiatief nodig, maar nog een verstandige coordinatie van al de krachten en verder nog de vorming om de uitslagen van dezen vooruitgang productief te maken. Deze moeilijke taak valt ook ten laste van den organisatiedienst.

De organisatiemoniteur moet dus, buiten een uitgebreide verstandelijke ontwikkeling, een zeer goede vorming hebben. Op de eerste plaats, mensch van studie en methode, zal hij ook juist moeten kunnen waarnemen en *psycholoog* zijn. En, *last but not least*, hij zal « mensch » zijn.

Een examen voor de aanstelling van organisatiemoniteurs, zal plaats hebben in den loop van dezen trimester.

Om tot het examen toegelaten te worden, moeten de kandidaten aan navermelde voorwaarden voldoen :

1. Ten minste den graad hebben van, en ten minste de functie uitoefenen van klerk.
2. Ten minste zes jaar anciënniteit hebben.
3. Op den datum van het examen niet minder dan 26, en niet meer dan 45 jaar oud zijn.
4. Bij groote keuze aangeschreven zijn.

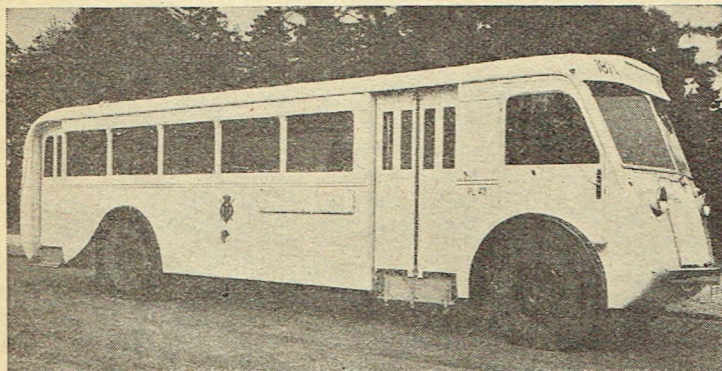
De laureaten zullen verblijf te Brussel moeten kiezen.

De kandidaten mogen zich van nu af, door bemiddeling van hun respectieve oversten, laten inschrijven.

ONZE AUTOBUSSEN

De onderstaande photo toont U een van de autobussen die in 1940 aan de N. M. V. B. geleverd werden.

De voertuigen, die in constructie zijn voor het oogenblik, zullen ongeveer hetzelfde uitzicht hebben. De lengte der nieuwe modellen werd op 9,900 m. gebracht met een radstand van 5,900 m. en een uitstekend gedeelte der carrosserie van 2,800 m. aan den achterkant.

Terwijl de bus hierboven slechts 49 plaatsen bood en dat de mid-gang in lichte helling lag, zal het nieuw model voorzien zijn van twee balkons, die met elkaar door een gang zullen verbonden zijn. Om het heen- en weer gaan der op- en afstappende reizigers te vergemakkelijken, zal deze gang niet meer in helling liggen.

Men zal in deze bus over 28 zitplaatsen, 17 staanplaatsen op het voorbalkon en 15 plaatsen op het achterbalkon beschikken.

De breedte van de bus zal 2,500 m. bedragen.

Twintig voertuigen van dit model werden in Maart 1944 besteld.

De eerste « chassis » zullen in Maart 1946 gereed zijn.

Verscheidene verpachte lijnen worden sedert eenigen tijd terug uitgebaat :

Kortrijk-Gullegem	14 K. 600
Brugge-Gistel-Oostende	32 K. 500
Engis-Awirs-Stockay-St-Georges	17 K. 400

verlenging van den trolleybusdienst Flémalle-Engis.

Houffalize-Gouvy 18 K. |

Houffalize-Bastogne 29 K. |

Dranouter-Poperinge.

Bres-Waterschei.

Huy-Seraing-le-Château.

ONGEVALLEN !

OPGEPAST : VUUR !

Ons hoofddoel bestaat niet zoo zeer in het verhalen van een of ander ongeval, doch hoofdzakelijk in het onderzoeken van de oorzaak ervan en het trekken van de passende besluiten tot het voorkomen van dergelijke feiten. De begane fout, die de rechtstreekse oorzaak van het ongeval daarstelt, zal grondig overwogen worden en aldus aanleiding geven tot het nemen der vereischte voorzorgsmaatregelen voor de toekomst.

Wij zullen het dus bijzonderlijk hebben over het **VOORKOMEN DER ONGEVALLEN**.

Er dient, in den schoot der N. M. V. B. — zooals trouwens in veel andere nijverheidstakken — een geweldige en niets ontziende **propaganda** gevoerd ter bestrijding der arbeidsongevallen.

WAAROM?

Omdat de ongevallen niets dan nadeelen met zich slepen, zooals loonsvermindering, invaliditeit, vermindering, ja zelfs den dood.

Door wie?

Het antwoord luidt : natuurlijk door de meest belanghebbenden. Welnu, indien het ontegensprekelijk is, dat de N. M. V. B. benadeeld wordt door elke arbeidsongeval waarvan haar personeel als slachtoffer valt, toch mag er onomstootbaar beweerd worden, dat wijzelf — de uitvoerders — het grootste belang in het vermijden der ongevallen hebben, daar wij er de gewichtigste gevolgen van te dragen hebben.

Op welke manier?

De beste manier om de ongevallen te voorkomen is ongetwijfeld de wijding van de **VOLLE AANDACHT** aan het werk. De « volle aandacht » sluit in zich : de stipte uitvoering van de geveerde prestatie, met daarmede gepaard gaand de oplettendheid bij de uitvoering, het degelijk onderhoud van het gereedschap, het aanwenden der gepaste beschermingen, enz., enz...

Tragisch arbeidsongeval.

Stelt U een open bijrijtuig voor, waar de voettreden aangebracht zijn op de gansche lengte van het rijtuig. Onze ontvanger, 25 jaar oud, begaat de **ONBEGRIJPelijke ONVOORZICHTIGHEID** op de voettrede te blijven staan, terwijl hij de reizigers bedient. De trein komt in een scherpe bocht. Onze agent verliest het evenwicht, kan zich niet tijdig vastklampen en wordt op de straatsteenen geslingerd. Schedelbreuk en inwendige kneuzingen veroorzaken den dood. Ziedaar de feiten.

Dit is slechts één indrukwekkend voorbeeld — doch het dient gezegd dat dagelijks meerdere ongevallen veroorzaakt worden, die alleen door het **GEBREK AAN AANDACHT** kunnen verklaard worden.

Helpt ons mede de ongevallen te bestrijden, zoo helpt gij U zelve!

Niet lang geleden heeft de N. M. V. B. een heel gevoelig financieel verlies geleden, tengevolge van een brand, die een van haar gebouwen vernietigde. De oorzaak van de ramp is te vinden in een reeks fouten door onze agenten in volgende voorwaarden bedreven.

Voorzien van een aan de lucht blootgestelde lamp (eerste fout) betreedt een werkmans een lokaal waarin, zich een vat petroleum-essence bevindt.

Daar deze essence moet overgegoten worden, zet hij de lamp neer en begint hierbij dit onbezonnen werkje te doen (tweede fout).

Het gevolg laat niet op zich wachten. Brand ontstaat en vernielt geheel het gebouw met zijn kostbaren inhoud.

Gelukkelijk voor hem, kan de werkmans ongedeerd uit den vuurpeel geraken, maar het had ook anders kunnen afloopen.

Uit het feit, dat de werkmans zich van een stallantaarn heeft moeten bedienen, kan men afleiden, dat het lokaal niet van de noodige zekerheidsverlichting voorzien was (derde fout).

Het vat essence was geplaatst in een lokaal dienstdoende als bergplaats voor mazout, olie, vetten, enz. (vierde fout). Petroleum-essence moet bij voorkeur in ondergrondse vergaarbakken opgeslagen worden. Indien men, om de een of andere reden, zijn toevlucht moet nemen tot het gebruik van vaten of kruiken, zullen deze geplaatst worden in opslagplaatsen opgericht in lokalen uitsluitend aan dit gebruik voorbehouden en vervaardigd uit niet brandbare materialen, enz. (Zie koninklijk besluit van 22-5-1925.)

Men kan de hevigheid van den brand te keer gaan met, bij het bouwen, schikkingen te treffen, die tot doel hebben de branden te beperken en ook al de noodige blusmiddelen bij de hand te plaatsen.

Hoe vlugger men bij het ontstaan van brand kan ingrijpen, hoe meer kansen op sukses. Zegt men niet dat men een brand bij de eerste minuut met een glas water — bij de tweede met een emmer — bij de derde met een ton water bluscht, en daarna doet men wat men kan.

Jacht maken op de oorzaken van brand, middelen voorbereiden om er den strijd tegen aan te binden, beteekent in één woord : voorzorgen tegen brand treffen. Kortom men kan hier best het spreekwoord toepassen : « Beter te voorkomen dan te genezen ».

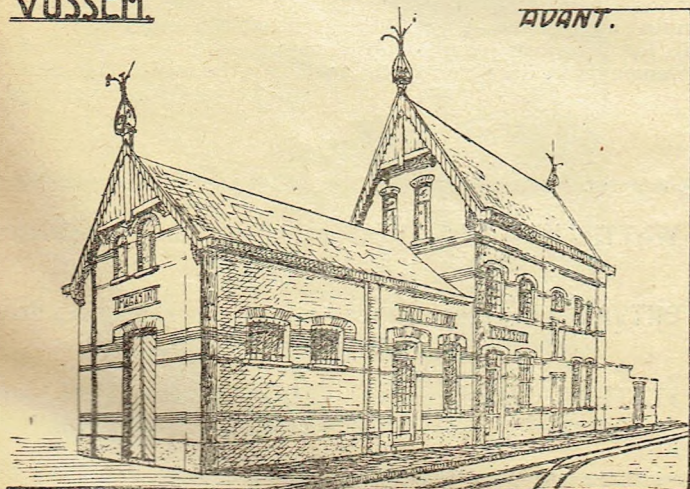
ONZE GEBOUWEN

Vele onzer stations werden voor 50 jaar en soms vroeger gebouwd, ook zouden deze gebouwen over 't algemeen een grondige herstelling moeten ondergaan.

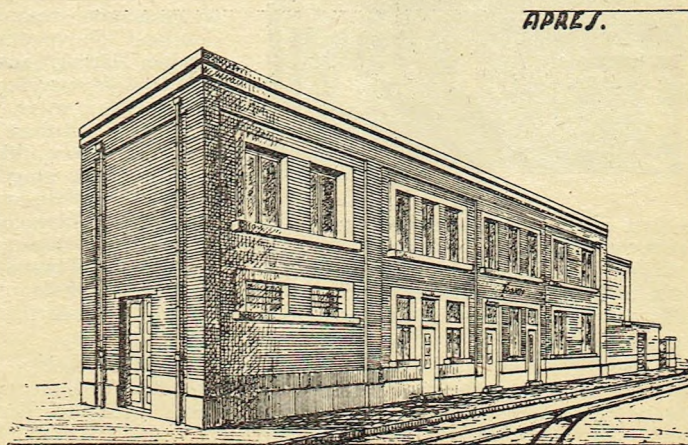
De tijd slijt alles... en niet het minste de architectuur, die in de laatste jaren ook een modernisatie-kuur onderging.

VOSSEM

AVANT.

APRES.

Een prachtig lokaal

Wij werden in de gelegenheid gesteld het lokaal van den Vriendenkring van de Bedienden der Buurtspoorwegen te Luik tot in detail te bezichtigen. Boven de ingang deur bevindt zich een beeld van den H. Leonardus, die in de ééne hand verbroken kettingen, in de andere een mijnwerkerslamp houdt, en die daar schijnt te staan als zinnebeeld van de heroverde vrijheid, die de Luikenaars zoo nauw aan het hart ligt. De deur gaat open en wij staan in het « café ».

Links, de speelzaal met Russische biljart, gewone biljart, ping-pongtafel en pick-up met grammofoonplaten. Al dit materieel is eigendom van den Vriendenkring. Ik vergeet bijna het bolspel te noemen, geliefde sport onzer tramlui. De regisseur had, vooraleer ik binnenstapte, mij in zoo geestdriftige bewoordingen over dit spel gesproken, dat ik me reeds een rolbaan van 15 meter in gepolijsten eik had ingebeeld. Helaas, ik moet in der waarheid bekennen, dat het een bolspel in miniatuur geldt, maar toch is het een bolspel! Daarna komt de tooneelzaal met 300 zitplaatsen. Het tooneel bezit een volledige machinerie, moderne lichtspelen en een welvoorzien kamer met toebehooren. De loges der kunstenaars zijn onder de « planken » geplaatst. In den « orkestbak » bemerkte ik een piano, een batterij en verscheidene muziekinstrumenten, die, men deed het me opmerken, ook eigendom zijn van den Vriendenkring.

De muren zijn verfraaid met helkleurige schilden, vlaggetjes en enkele wandopschriften. Volgens de beste Luiksche traditie straalt leute en goede humeur U tegen.

Wanneer ik zal gezegd hebben, dat het geheel over centrale verwarming beschikt, volledig door de agenten aangelegd, wanneer U zult weten, dat de ingezamelde fondsen dienen om de zware zieken en de hulpbehoevenden te ondersteunen en dat zij tijdens den oorlog het sturen van talrijke pakjes aan de krijgsgevangenen mogelijk gemaakt hebben, dan zal ik een prachtige verwezenlijking beschreven hebben, die het werk is van de arbeiders zelf, en waarvan de bereikte uitslagen den geest van onderneming onzer Luiksche collega's tot eere strekken.

Brussel op reis

Dank aan het gelukkig initiatief van enkele onzer collega's, aangesloten bij den landelijken vriendenkring van de bedienden der Buurtspoorwegen, en aan de welwillende medewerking van den H. Denayer, directeur van groep Namen-Luxemburg, werden 28 onzer bedienden uit het Brusselsche door hun Waalsche collega's vergast op een prachtige en welgeslaagde reistoet doorheen de verwoeste streken der Ardennen.

Hartelijk verwelkomd te Marloie, waar een prachtige autobus ter hunner beschikking werd gesteld, ging het weldra over de steile

hoogten der Baraque de Fraiture en langsheen de schilderachtige oevers der Ourthe-vallei. Marche, Laroche en Houffalize droegen nog de diepe lidteekens der duitsche furie. 't Was dan ook in de beroemde vestingstad der 101 Airborn Div., Bastenaken, dat enkele onzer merkwaardige bezoekers als « revanche » 'n « Rund... steak frites » waagden. (sic).

Na een kort bezoekje te Bande aan het gedenkteken der gefusilleerde helden der weerstandsbeweging, bracht de flinke autobusgeleider onze wakkere en voldane Brusselaars veilig te Marloie terug.

Het einde van den oorlog heeft toegelaten de verwezenlijking van het electrificatieplan, dat tijdens de bezetting was opgemaakt, opnieuw onder oogen te nemen. Indien wij over 't algemeen in het bezit waren van draad en palen, bleek het in verscheidene gevallen noodzakelijk, hetzij de bestaande transformatiestations te versterken, hetzij er nieuwe te bouwen en uit te rusten.

Welnu, enkel in de groep Henegouwen, liepen verscheidene onzer onderstations averij op en aan vervanging, voor het oogenblik, van zekere stukken, kon nog niet gedacht worden.

Nochtans zijn zekere electrificaties in een actieve fase getreden. Op de 9,8 Km. lange sectie Malonne (Malpas)-Lesves St-Gérard, der lijn Malonne-St-Gérard, die ongeveer 18 Km. telt, werd met het planten der palen aangevangen. Men mag verwachten dat de lijn in den loop van het tweede kwartaal van 1946 volledig zal geëlectriceerd zijn.

Schikkingen worden genomen met het oog op de electrificatie van de volgende lijnen of secties van lijnen :

Lijn Turnhout-Poppel van het marktplein te Turnhout tot Oosthoven, 2 Km.

Lijn Luik-Barchon : van Barchon tot Blégné : 3 Km.

Van Bitsingen tot Riemst : 8,7 Km.

Ten slotte : van Onoz tot Fleurus, dit is 12 Km. Deze laatste verbinding zal toelaten per elektrische tram van Namen naar Charleroi te reizen, hetgeen door de bevolking van het omliggende heel zeker op prijs zal gesteld worden. Maar daarom zal voorreest de elektrische tram op de geteisterde sectie Namen-Onoz moeten hersteld worden, hetgeen een allereerste noodzakelijkheid is, maar hier geldt het vooral een kwestie van materieel (motorrijtuigen).

Wanneer de klanten van den stoomdienst de operateurs met hun bakenstokken zullen zien aankomen, zullen ze mogen zeggen : er is hoop in ons hart !

Vijftig jaar terug

Het is wel interessant de oude verslagen van den Raad van beheer der N.M.V.B. te herlezen. Wij gaan samen een kijkje nemen in het verleden en even de voornaamste feiten in herinnering brengen, die zich in 1896 voordeden.

Het was de H. Fris, advocaat en volksvertegenwoordiger, die toen voorzitter van den Raad van Beheer was, terwijl het ambt van directeur-generaal waargenomen werd door den H. de Burlet, waarvan wij later de buitengewone personaliteit zullen leeren kennen.

In den loop van het jaar werd aan de Regeering voorgesteld het aantal commissarissen van zes op negen te brengen.

Op het einde van hetzelfde jaar had de Nationale Maatschappij de concessie bekomen van 77 lijnen, die een gezamenlijke lengte van 1,677 Km. vertegenwoordigden.

Onder de nieuw bekomen vergunningen vinden wij onder andere :
Leuven-Tervuren : 16,9 Km.

Boom-Mechelen-Duffel-Lier : 23,5 Km.

Verlenging tot Hoei van de buurtlijn Samson-Andenne-Gisves.

Tien van de geëxploiteerde lijnen hadden een spoorbreedte van 1 m. 067. Het waren voor 't meerendeel lijnen, die in de streek van Antwerpen aangelegd werden en voor dewelke de spoorbreedte van 1 meter voor economische redenen, door 1 m. 067 vervangen werd. Deze toestand werd slechts na den oorlog van 1914-1918 gewijzigd.

Een lijn (tramweg van het Noorden van Antwerpen), waaronder zich de lijnen Antwerpen-Zandvliet en Antwerpen-Brasschaet bevonden, werden met paardentractie geëxploiteerd.

In het jaarverslag wordt ook lakonisch melding gemaakt van de vervanging van de stoomtractie op de lijn Brussel-Kleine-Hut.

(Wordt vervolgd.)

WATTMANN, gedenkt dat het leven van de reizigers aan U is toevertrouwd.

ONTVANGER, behoudt een « lachende kalmte »; deze wederspannige reiziger verzekert Uw loon.

STATIONOVERSTE, breng VANDAAG den klant van GISTEREN terug. MORGEN zal het te laat zijn.

In den loop der laatste weken van het jaar 1945 is er op het sociale terrein een intense en bedrijvige wetgeving tot stand gekomen.

De genomen maatregelen brengen gevoelige verbeteringen teweeg in de verschillende sectoren der sociale wetten. Het wettelijk pensioen van het oude gezin is op 12.000 frank per jaar gebracht. Het barema van de vergoedingen voor werkonbekwaamheid is uitgebreid. De vergoedingen voor verzekering tegen ziekte zijn verhoogd. Het bedrag der familietoelagen en der geboortetoelagen is verhoogd met 20 t. h.

Deze verschillende schikkingen zullen hun weerslag hebben op de verzorgingsinstellingen en de regimes van aanvullende vergoedingen die opgericht werden in den schoot van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen. De aanpassing van de desbetreffende onder-richtingen ligt ter studie.

Meer uitvoerige bijzonderheden zullen naderhand verstrekt worden.

Ten slotte zijn de nieuwe barema's der bedienden van de exploitatiegroepen op 1 Januari van kracht geworden.

Kortom, uitstekend nieuws!

EEN INTERESSANTE INGEVING.

Sedert enige weken gebruikt de vertrekoverste, in dienst op het Rooseveltplein, te Antwerpen, een uurtabel waarvan de interessante opvatting den heer Janssens, controleur, ten goede komt. Stel U voor een stuk karton waarop zooveel kolommen voorkomen als er lijnen zijn. De nummers der lijnen staan boven de kolommen, waarin de respectieve aankomsturen zijn opgeschreven. De rest van de kolom werd uitgesneden, zoodat achter de urenreeks een venster is. Bij het gebruik wordt onder dit karton een gewoon blad wit papier geschoven, dat voor de aantekeningen moet dienen.

Komt bij voorbeeld de trein van 6 u. 30 uit Lier op het juiste uur toe, zoo wordt er achter het aangeduide uur slechts een streepje getrokken; maar komt deze trein met 20 minuten vertraging toe, dan wordt het werkelijk aankomstuur, 6 u. 50 opgeschreven. En zoo gaat het verder voor elke aankomst.

's Avonds wordt het blad van onder het karton weggenomen en aan den bevoegden overste overgemaakt. Deze bezit hetzelfde karton als den vertrekoverste, glijdt het blad er onder en ziet onmiddellijk de regelmatigheid (streepjes) en onregelmatigheden (met uren) die zich hebben voorgedaan in den loop van den dag.

Zoekt niet verder! Het gaat over het eindpunt van de tram... te San Francisco. Merkt de afwezigheid van de trolley op!

Het verspreiden van den sportlust in de rangen van ons personeel is een der doeleinden dat ons blad wenscht te bereiken.

Wij hebben aan een beroepssportjournalist, ARVA, hevig propagandist van het korfbalspel, gevraagd U over dit bij uitnemendheid volledig sport te onderhouden.

Het korfbalspel bestaat sedert 1892 maar vond zijn ingang in België rond het jaar 1927. Sedertdien groeit zijn populariteit van jaar tot jaar. Nevens de officieele bedrijvigheid in zake inrichting van provinciale of gewestelijke kampioenschappen stellen wij ook een levendige activiteit vast in corporatieve groepeerings « Zaterdag-sporten » genoemd. Er bestaat sinds 1936 in de provincie Brabant een corporatieve sectie. In den loop van het zelfde jaar laten vijf verenigingen, waaronder deze van het 8e linieregiment zich inschrijven. De vooruitgang is bestendig en wij stellen vast, dat een Brabantsch corporatiekampioenschap gespeeld wordt, onderverdeeld in drie afdelingen en waaronder wij twee en twintig verenigingen vinden. Stippen wij aan : de ploegen van het personeel der gemeente Schaarbeek en Elsene, deze van het Politiekorps van Brussel, deze van de Belgische spoorwegen (Roebel), deze van Delhaize en Philips, enz., enz...

Te Luik werd vóór eenige jaren de intercorporatieve van 't Luiksche gesticht, die acht verenigingen telt.

Te Luik nemen ook vrouwelijke sportsecties, toebehoorende aan plaatselijke bedrijven, aan het federaal en provinciaal kampioenschap deel. Zoo is het met de ploegen van « Le Grand Bazar » en van « Chaulux ».

Te Gent neemt het personeel van de « Fibrane » (fabriek van Kunstzijde) aan de kampioenschappen der sectie Vlaanderen deel. Deze sectie koestert de hoop het volgend seizoen een tornooi in het Gentsche in te richten.

Deze opsomming geeft een beeld van de ontwikkeling van het korfbalspel in industriele inrichtingen.

Nevens deze reeds bloeiende federale actie moet men nog het bestaan melden van de « Union sportive Interbanques » in 1912 gesticht. Het korfbalspel spelende sedert het bestaan van de Belgische Federatie, t. t. z. vanaf 1927, is de stichtende vereniging van deze Eendracht, namelijk de club van de « Caisse de Reports et de Dépôts » een der eerste die in België het korfbalspel beoefende, zeker niet vreemd aan het succes van deze sport in België.

De statuten van hoogervermelde Union geven als doel op : de verspreiding van de sport bij de bedienden. Een schoone leus! en de hieronder aangehaalde cijfers bevestigen de opkomende evolutie van 1927 af : vier verenigingen sluiten zich aan, ieder met een ploeg, en komen in een bijzonder kampioenschap op. In 1932 sluiten zich twee nieuwe verenigingen aan. Vóór 1940 zijn vijftien ploegen bij de « Union » ingeschreven, ploegen komende van acht verenigingen. Van 1940 tot 1944 sluimert de bedrijvigheid ter oorzaake van de oorlogsgebeurtenissen. Heden herneemt deze vereniging zijn volle activiteit en een kampioenschap is uitgeschreven met deelneming van dertien ploegen, samengesteld uit leden van het personeel der hierna vermelde financieele inrichtingen : Banque de Reports et de Dépôts, Société Générale de Belgique, (twee ploegen), Sportvereniging van de Beurs van Brussel, Spaar- en Lijfrentekas (twee ploegen), Bank van Brussel, Nationale Bank van België, Algemeene Verzekeringen, Sofina, Kredietbank en Solvay en Cie.

Zoo kunt U over de snelle ontwikkeling van het korfbalspel oordeelen.

Het is ook aan de medewerking en de opoffering der beheeren dezer financieele en industriele inrichtingen te danken, dat talrijke werklieden en bedienden zich aan sport wijden.

Niettemin is er op dit gebied nog veel te doen.

De vrije uren zijn hedendaags talrijker dan vroeger : de arbeider en de bediende hebben na hun dagelijksch werk afleiding noodig.

Voor den mensch is werken noodzakelijk, maar gezonde lucht is een prikkelend middel, onontbeerlijk om de goede werking van gansch het organisme te verzekeren.

Gelijk voetbal, zwemmen, tennis, tafeltennis, en andere sportieve uitingen in talrijke inrichtingen ingang vonden, zoo ook zal het korfbalspel zijn plaats veroveren.

Door de sport te beoefenen ontstaat er niet alleen een ploeggeest maar ook nog het verlangen om belang te hechten aan andere vraagstukken dan deze die dagelijks behandeld worden.

(wordt vervolgd)

HUMOR

Een veel bewogen « heen en terug »

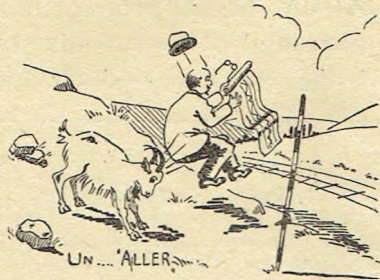
De bureellieden stellen zich de sectiehoofden voor als zeer gelukkige menschen die een gemakkelijk leventje leiden.

Zij gaan... dikwijls uit wandelen, planten soms wel eenige bakenstokken, loopen met een decameter mee en kijken dan heel gewichtig in hun waterpas of zoo iets. Veronderstel nu niet dat zij oog hebben voor iets anders dan hun werk, neen, neen, zelfs dat lief meisje ginderachter ontsnapt niet aan hun verrekijker, die daarbij alles het onderste boven laat zien. Ja, zoo is nu eenmaal de mensch...

Maar dat bij de uitoefening van dit ambt ook risico's verbonden zijn zal U wellicht verwonderen.

Luistert maar naar volgend relaas.

Het avontuur overkwam een van onze sectiehoofden, waarvan wij den naam verzwijgen. Hetgeen hem overkwam is niet ootterend maar op het oogenblik zelf achtte onze held zich in een toestand die zijn prestige moest aantasten. Onze held was zoo verdiept in zijn werk en had het zoo druk, dat hij het gevaar niet bemerkte dat in volle vaart op hem afkwam...

Hij bevond zich, met een plan in de handen op een nogal sterke helling (besluit daar niet uit dat dit in de Ardennen gebeurde, er bestaan nog andere heuvelachtige streken in ons land). Aan zijn voeten strekte zich de schilderachtige vallei uit, toen ineens... zonder verwittiging onze held een stomp kreeg... onder den rug. Hij zweefde enkele seconden in de ruimte, kwam

brutaal op den grond neer en rolde toen hals over kop de helling af. Dit alles gebeurde in een oogwenk.

De toegelopen getuigen kwamen juist op tijd om te zien hoe het slachtoffer met een ruk opstond, een bakenstok uit den grond trok en woedend, in stormpas, zijn aanvaller vervolgde.

Hij zou hem doden, dien laffen bok! want het was een bok die, zijn terrein bedreigd ziende door een mogelijken buurttram, zijn halster gebroken had en dezen hinderlijken gast te lijf ging.

ARS VICINALIS

Wij vestigen er de aandacht op, dat al de teekeningen van dit tijdschrift het werk zijn van het personeel van de Buurtspoorwegen, met name den H. de Meulenaere, Mej. Lamploye, de H.H. Daco en Hougardy. Wij bedanken hen hier van harte.

Alhoewel dit eerste nummer niet volledig alle wenschen kan voldoen, zullen wij zorgen dat « ONZE BUURTSPoorWEGEN » immer aantrekkelijker wordt.

Ce journal est aussi édité en français sous le titre NOS VICINAUX.

Een goede plaatsing

Of er nog industrie-ridders zijn die de Noord-Zuidverbinding voor een paar duizend frank te koop aanbieden weet ik niet, doch een soortgelijk geval speelde zich enkele maanden geleden te Kaïro af. In deze stad kwam een « fellah » of Egyptische boer aan; hij was afkomstig van een dorpje gelegen op 60 Km. afstand.

In de hoop vlug fortuin te maken, had hij zijn rijkdommen, zijnde 2.000 frank, bij zich gestoken. Hij verslond alles met gretige oogen, maar het waren vooral de autobussen, die door de straten bolden die bij hem indruk maakten. Het was heel duidelijk, ja, het stond bij hem vast dat, zoo hij zulk een bus kon bemachtigen hij binnen heel korten tijd een rijk man zou zijn.

Hij had het geluk (?) een paar vreemdelingen te ontmoeten waarmee hij een praatje deed. Hij deelde hun zijn indrukken mede, en ja hij nam hen zelfs in vertrouwen voor wat zijn besparingen aanging.

Wie waren toch die vreemdelingen? Wel... niemand anders dan de eigenaars van de Maatschappij van autobussen van Kaïro! Zij vertelden het hem en ons boerke was niet min in zijn schik.

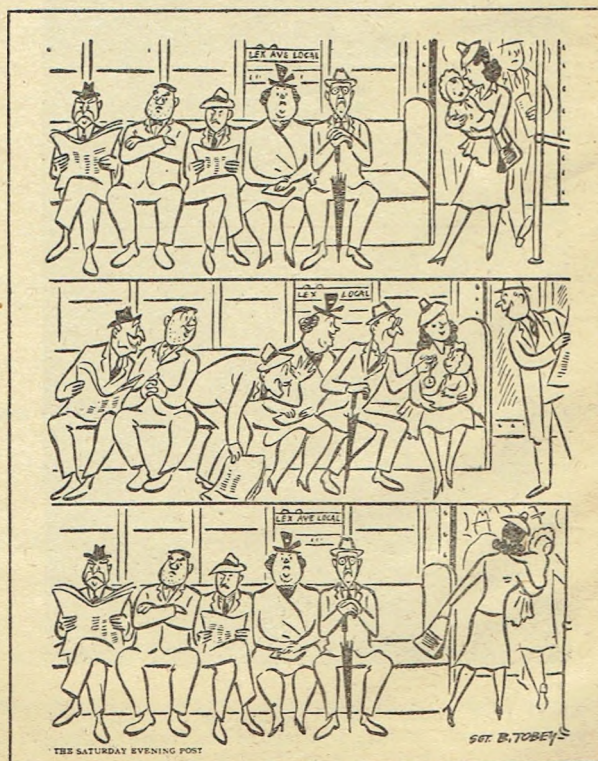
Het mocht waarlijk een wonder genoemd worden hen te ontmoeten op het geschikt oogenblik. Ja, een buitengewoon geluk was het, want het ware innemende menschen. Natuurlijk, aan den eersten den besten zouden ze nooit een autobus verkocht hebben. Daar dachten ze zelfs niet aan, doch hier was het wat anders. Het betrof een eerlijk, een fatsoenlijk man... en zij namen hem mee naar de hoofdstelplaats. Wat was daar een keus van voertuigen, buitengewoon!...

Een bijzondere prijs werd gemaakt, laat ons zeggen... 2.000 frank. Zijn heel vermogen was er mede gemoeid maar wat had dit te beteken, hij kon zich immers onmiddellijk terugbetalen met de ontvangsten. In ruil van een in allerhaast geschreven ontvangstbewijs, betaalde onze boer en stapte blijgezind, in « zijn autobus » die naar de voorsteden ging vertrekken.

De twee gentlemen, want dat waren die heeren, waren zoo vriendelijk den ontvanger te gaan opzoeken en hem te vragen den reiziger op het einde der lijn te laten uitstappen, zij klopten daarbij zelfs, heel betekenend, op het voorhoofd. De ontvanger ontving een flinke fooi en knipoogde « begrepen ».

Ons boerke maakte een aangename reis mee en telde nauwkeurig al de reizigers. Op het eindpunt gekomen legde hij den ontvanger fier zijn ontvangstbewijs voor en verzocht hem, als eigenaar, om de ontvangst. De ontvanger lachte hem natuurlijk vierkant uit.

Hier kon deze geschiedenis best eindigen. Een dagblad van Kaïro gaf echter relaas over dit lotgeval, dat alzoo aan de ooren van een rijken pacha van de streek kwam. Hij telde meer zulke goedgeloofige boeren tusschen zijn onderdanen en, gekrenkt door de belachelijkheid die hierdoor op zijn streek neerkwam, en misschien ook wel uit sympathie, liet de pacha het slachtoffer roepen en betaalde hem de 2.000 frank. Ons boerke moest echter beloven nooit meer een voet in de stad Kaïro te zetten. (Volgens Saturday Evening Post.)

KAART DER BELGISCHE BUURTSPORWEGEN

Verklaring.

Spoorwijdten
1,455 1,00

- Vergunde buurtlijnen in exploitatie: automotriees en stoom
- Lijnen waervoor de vergunning verleend werd maar die nog niet aangelegd zijn.
- Elektrische buurtlijnen.
- Ontworpen elektrische lijnen waervoor de kapitalen ingeschreven zijn.
- Voegelaten autobusdiensten.
- Elektrische onderstations.
- Werkhuizen.
- Grote spoorlijnen.

Schaal
0 10 20 Km.